

tatis spacium primùm ingrediuntur, consilio & ductu re-
etè præsent. Nam dum ipsimet animum incredibili
studio sub rationis jugum haud miserunt, facile ferre pos-
sunt, ut qui ab iis pendent, nec falsos noxiosq; affectus ad
interneccionem deleant, nec in triumpho ducant.

Exhibui vobis Auditores animi bona, ad quæ Rex
noster gloriosissimus felici pede progressus est, à quibus
tamen pietas non debet separari, sicut nec illa à pietate.
Multæ sane fuerunt Regis nostri præclaræ virtutes; hæc
tamen, ut loquitur Cicero, lemniscata est, & agmen ducit
omnium virtutum. Ita sentiebat religiosus Rex, absq;
nutu Numinis nutare omnem reliquã felicitatem mor-
talium: salva ei esse omnia, qui DEUM rite veneretur. Un-
de & Rex noster, qui ad optima quæq; à natura factus, à
cura institutus erat, ante omnia summum illud Numen, qua-
renus homini datum est, & lux è sacris literis præfertur, nos-
se laboravit, & cognitum piè pureq; venerari: quod qui-
dem utrumq;, nempe rectus de DEO sensus, & rectus in
Deum cultus, quâ copula pietas constat, una voce religio
appellatur. Hæc tam altas in pectore Regis nostri radices
egit, ut nec secūda nec adversa fortuna machinis suis eam
subruere & evertere posset. Utinam vero assimilatæ vir-
tutum umbræ apud plusculos non essent pestilentio-
res ipsis hæresibus! Iuventus certè hoc seculo nihil minus
curat quam pietatem: templum ingreditur, & vitia re-
dargui audit: sed quotus quisq; de emendanda vita cu-
ram ac cogitationem suscipit! Sarcinam peccatorum per